

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

Отже, застосування тіотриазоліну за умов розвитку гарячки сприяло протекції ниркової тканини від негативного впливу гарячки, що підтверджується пригніченням пероксидації ліпідів (зниженням вмісту МЛД та ДК) у плазмі крові щурів.

Коровенкова О.М.
ВПЛИВ ТІОЦЕТАМУ ТА ЙОГО КОМПОНЕНТІВ
НА ВМІСТ ПРОДУКТІВ ПЕРЕКИСНОГО ОКИСНЕННЯ БІЛКІВ
(АЛЬДЕГІДО- ТА КЕТОПОХІДНІ ОСНОВНОГО ТА НЕЙТРАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ)
У ПЛАЗМІ КРОВІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ТВАРИН

Кафедра фармації

Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»

Одним із основних захисних механізмів у клітинах при патологічних станах є активація антиоксидантної системи. Більшість патологічних процесів (що було доведено у багатьох дослідженнях), які уражають нервову та серцево-судинну системи (сфера застосування тіоцетама, пірацетама та тіотриазоліну) характеризуються пригніченням системи антиоксидатного захисту та значним збільшенням як у плазмі крові продуктів перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ), окиснювальної модифікації білків (ОМБ), так і у гомогенатах органів.

У зв'язку із вищенаведеним, нами було проведено дослідження впливу тіоцетама (250 мг/кг) та його компонентів на стан про- та антиоксидатного захисту в експериментальних тварин після тривалого (7 діб) уведення препаратів. Дослідження було проведено на 24 статевозрілих щурах-самцях, розділених на 4 групи – контрольну інтактну, та три основних, тваринам яких вводили відповідно тіоцетам (250мг/кг), пірацетам (200мг/кг) та тіотриазолін (50мг/кг).

Ступінь ОМБ оцінювали за рівнем альдегід- і кетондинітрофенілгідразонів основного та нейтрального характеру в плазмі крові. Вміст альдегід- і кетондинітрофенілгідразонів нейтрального характеру реєстрували на фотоколориметрі КФК-3 при довжині хвилі 370 нм (ОМБ 370); альдегід-і кетондинітрофенілгідразонів основного характеру - 430 нм (ОМБ 430).

За результатами досліджень вміст ОМБ (альдегідо- і кетопохідні нейтрального та основного характеру) за дії тіоцетама знижувався: на 49% для альдегідо- і кетопохідних нейтрального характеру та на 53% для альдегідо- і кетопохідних основного характеру. Така дія препарату обумовлена ефектами його компонентів. Так, під впливом тіотриазоліну вміст ОМБ зменшувався на 37%, а пірацетама – на 27%. Отже, тіоцетам зменшував вміст ОМБ в плазмі крові завдяки дії його компонентів.

Таким чином, тіоцетам знижує вміст у плазмі крові продукти вільно радикального окиснення.

Костишин Л.В.
ЦІЛЮЩІ ВЛАСТИВОСТІ АЛОЕ І КАЛАНХОЕ
Кафедра фармацевтичної ботаніки та фармакогнозії
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»

У багатьох з нас на підвіконні ростуть красиві і невибагливі рослини такі як каланхое перисте і алое деревовидне, але далеко не всі знають, наскільки вони корисні. По суті, це ліки від багатьох хвороб, які завжди з нами. У будь-який момент ви можете зірвати свіжий лист і приготувати сік або настій і тут же його використовувати.

Каланхое перисте і алое деревовидне офіційно визнано цінними лікарськими рослинами, їх широко застосовують в традиційній і народній медицині.

Метою роботи стало узагальнення літературних і електронних джерел інформації про застосування каланхое перисте і алое деревовидне.

Завдяки ранозагоювальній властивості, алое застосовують в косметології, дерматології (для профілактики і лікування різних уражень шкіри), в гастроентерології для профілактики і лікування виразки шлунку і дванадцятипалої кишки, колітах, гінекологічній практиці використовується в якості складової комплексної терапії при ерозії шийки матки та інших галузях медицини.

На основі алое деревовидного є такі лікарські засоби як екстракт рідкий, гелі, лішмент, які застосовують зовнішньо при опіках шкіри обличчя і слизової оболонки порожнини рота, для лікування уражень після променевої терапії. Також можна застосовувати алое для зміцнення імунітету, при сильному кашлі, простудних захворюваннях і болях голови, при ринітах сік закапують у ніс.

Каланхое перисте входить до складу препаратів, що запобігають запаленню кишечника і нирок, при лікуванні висипки, вугрів, плям на шкірі обличчя та захворюванні очей. Розчин і мазь на основі соку каланхос використовують у комплексній терапії в хірургічній, стоматологічній та акушерсько-гінекологічній областях.

У хірургії сік, здобутий з листя рослини, застосовують, щоб загоювати рани, які тривалий час не «затягуються», лікують трофічні виразки гомілки, пролежні, для підготовки ран до повторного накладання швів і для пересадки шкіри.

У стоматології сік каланхое призначають при гінгівіті, запальних і дистрофічних формах пародонтозу запущеного ступеня, загостреннях хронічного стоматиту.

У гінекології соком рослини лікують пошкодження і запальні процеси промежини, розриви після пологів, тріщини на сосках. Основними препаратами каланхое є сироп, емульсія, мазь, спиртова настоянка і сабур (випарений до утворення кристалів сік). У хірургічній практиці при гнійно-некротичних процесах, трофічних виразках гомілки, а при пересадці шкіри використовують сік і мазь.

Отже, корисні властивості алое деревовидного і каланхое зумовлені вмістом в рослинах більше 200 цінних речовин. Вони містять вітаміни групи С, В, А, РР, Е, фітонциди, амінокислоти, глікозиди, антиоксиданти, ефірну олію. Та слід пам'ятати, що існують і протипоказання: при вагітності, індивідуальній непереносимості, алергічних реакціях, гепатиті, цирозі печінки, захворюваннях суглобів, людям, що страждають низьким тиском. Перед застосуванням препаратів з каланхое і алое слід отримати консультацію у лікаря.

Косуба Р.Б.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАКЦІЇ НИРОК ЩУРІВ НА ОДНОРАЗОВЕ ВВЕДЕННЯ УНІТІОЛУ НА ТЛІ ВОДНОГО НАВАНТАЖЕННЯ

Кафедра фармакології

*Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Унітіол (2,3-димеркаптопропансульфонат натрію) – препарат, розроблений і синтезований київськими токсикологами і хіміками, та належить до групи дітіолів – сполук, до структури яких входять дві активні тіолові SH-групи. Препарат має виразну антидотну лікувальну дію за гострого та хронічного отруєння «тіоловими» отрутами, утворюючи з отрутою малотоксичні водорозчинні комплексні сполуки, які швидко виводяться з організму нирками. Унітіол як антидот не тільки зв'язує токсичну речовину, що циркулює в крові, а й витісняє з тілових ферментів, реактивує, повертає їх до життєво важливої ролі у метаболічних процесах. Крім отруєнь важкими металами, що чинять нефротоксичну дію, препарат використовують при інтоксикації серцевими глікозидами, гепатоцеребральній патології, діабетичній полінейропатії, нападах алкогольного делірію тощо.

Мета роботи – дослідити вплив унітіолу на екскреторну функцію нирок у тварин різного віку.

Дослідження проведено на нелінійних молодих статевонезрілих (СНЗ) та дорослих статевозрілих (СЗ) щурах масою $95,0 \pm 8,5$ г та $180,0 \pm 10,0$ г відповідно. Функцію нирок досліджували на тлі водного навантаження (5% від маси тіла тварин теплої водогінної води